वृष्णियानि सेचनानि कामवर्षणानि वा नियुतः। अश्वाश्वं तमिन्द्रं सश्चुः संवभ्रन्ति। तत्र दृष्टान्तः, समुद्रं न सिन्धवः यथा समुद्रं नद्यः प्राप्नुवन्ति तद्वत्। अथवा वक्ष्यमाणार्थेयं दृष्टान्तः। उक्थशुष्मा उक्थैः शस्त्रैः प्रबलाः गिरः, अस्मदीया स्तुतिरूपा वाचः उरुव्यचसं अत्यन्तदृप्तियुक्तमिन्द्रम् आविशन्ति॥

अथ पञ्चमीमाह। "इन्द्राय गिरो अनिशितसर्गाः। अपः प्रैरयन्त्सरगस्य बुध्नात्। यो अक्षेणेव चक्रिया शचीभिः। विष्वक्तस्तम्भ पृथिवीमुत द्याम्" इति। य इन्द्रः शचीभिः शक्तिभिः पृथिवीं विष्वक्तस्तम्भ सर्व्वतस्तम्भितवान् उत अपिच द्यां द्युलोकमपि विष्वक्तस्तम्भ। तत्र दृष्टान्तः, अक्षेणेव चक्रिया, यथा रथस्य अक्षेण चक्रिया चक्रद्वयं स्तम्भितं तद्वत्। तादृशाय इन्द्राय अस्माभिः प्रयुज्यमाना स्तुतिरूपा गिरः अनिशितसर्गाः अतीक्ष्णस्वभावाः अपः सगरस्य समुद्रसमानस्य मेघस्य बुध्नात् मूलात् प्रैरयन् अस्मदीयाभिः स्तुतिभिः स्तूयमान इन्द्रः वृष्टिं प्रयच्छतीत्यर्थः। आपो वै शान्ता इति श्रुतेरनुभावाच्च। अपामतीक्ष्णस्वभावत्वम्॥

अथ षष्ठीमाह। "अक्षोदयच्छवसा क्षाम बुध्नम्। वार्णवात-स्त्विषीभिरिन्द्रः [२]। दृढान्योघ्नादुशमान ओजः। अवाऽभि-नत्ककुभः पर्व्वतानाम्" इति। अयमिन्द्रः शवसा स्वकीयेन बलेन क्षाम क्षीणं बुध्नं मेघमूलम् अक्षोदयत् उदकपूर्णं कृत्वा प्रेरितवान्। तत्र दृष्टान्तः, वार्णवातः वार्णवायुः जलं यथा